

[J. S. Foget.]

det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa, den højtærede Minister ved det lige saa godt som jeg, at naar en Kreditor staar over for en Debitor, der er kommet i Betalingsvanskeligheder, og Kreditor kan se, at han kan vinde noget ved at overtage Pantet, saa tvinger han Debitor væk, tager Pantet ved Tvangsauktion og sælger det i mange Tilfælde med Fortjeneste. En Debitor, som er kommet i Betalingsvanskeligheder, har nemlig ikke nær saa let ved at sælge sin Ejendom, som en Kreditor har efter at have overtaget den; Kreditor kan lettere sælge den, fordi han har bedre Forbindelser.

Endelig vil jeg formene, at der maa aabnes Mulighed, om ikke just en generel, saa i hvert Fald en Mulighed for, at der gennemføres Henstand for to Terminer, og jeg vil gerne understrege det, som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen nævnte, at man bør medtage Juni Termin 1936, thi mange, som endnu staar i Restance med denne Termin, vil i saa Fald kunne reddes. Tillige bør der gennemføres en længere Afdragsperiode.

Naar vi fra vor Side ønsker Loven gennemført med de her nævnte Ændringer, er det, fordi vi hylder Landbrugsministerens Ord om, at det er urimeligt, at i mange Tilfælde de dygtigste skal slaas ud, særlig nu, særlig i denne Sommer. Vi ønsker ikke at holde Haanden over dem, der ingen Ting vil, intet kan, dem, der ikke passer deres Bedrifter, men vi vil med al vor Magt og Evne gaa ind for, at de, der nu gennem mange og trange Aar har stridt sig igennem, ikke skal slaas ud nu lige foran Døren til det forjættede Land.

Af den højtærede Landbrugsministers og ogsaa af den højtærede Statsministers Udtalelser forleden fremgik, at man kan forvente en gennemgribende Landbrugsreform hen paa Efteraaret. Er dette rigtigt, hvorfor saa ikke lade de Mennesker, der nu gennem Aar har stridt en haard Kamp for at bevare deres Hjem, blive siddende? Og skulde Landbruget saa virkelig opnaa rimelige Arbejdsvilkaar, saa lad dem udsortere sig selv. Det skal saa sandelig nok ske, blot Landbruget faar rimelige Forhold, saaledes at Gennemsnitslandmanden kan klare sig; saa vil den udygtige altid af sig selv blive udsortet. Men i den Situation, hvori vi nu staar: over for en fuldkommen Reformering af Landbrugslovgivningen, synes jeg, man bør gøre hvad man kan for at bevare de flest mulige. Den Kamp, der føres i Landbrugshjemmene, er saa haard, og en

Udsmidning af et Landbrugshjem er noget saa haardt, at de, der har været Vidne til det, og som overhovedet har menneskelige Følelser, sikkert vil være med til at bevare de flest mulige ved deres Hjem. I Dag er en almindelig Udsmidning i hvert Fald mere urimelig end nogen Sinde, og det forelagte Lovforslag vil ikke dæmme op for en saadan.

Aksel Larsen: Jeg er ikke i Stand til at afgøre, hvor stor Betydning en Lov som den, der her stilles Forslag om, vil kunne faa. Jeg ved, at vi tidligere har haft Henstandslove og Moratorieordninger, der samtidig anviste, hvor Pengene skulde skaffes fra til Finansiering af Henstanden, men, som det ogsaa er blevet nævnt af andre: man ser ikke noget om dette i det foreliggende Lovforslag. Det siger kun, at Panthavere kan give Henstand. Det siger ikke engang noget om, at Panthaverne er forpligtede dertil, og ikke noget om, hvor Panthaverne skal hente de likvide Midler, hvis de ikke har saadanne, til at gennemføre Henstandsytelsen. Jeg henstiller, at dette Spørgsmaal bliver klaret, og at man faar Oplysning herom under Lovforslagets videre Gang gennem Tinget, saa at der bliver bedre Betingelser for en effektiv Ordning.

Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at der er noget effektivt i Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal ganske kort minde om den Debat, vi førte forleden, og hvad jeg dengang hævdede, nemlig at dette var en ny midlertidig Lov, et nyt Eksempel paa det Skoffikkeri over for Krisen og navnlig Landbrugs krisen, hvormed vi har beskæftiget os i en Aarrække, og som man ganske vist stiller os i Udsigt skal faa Ende til Efteraaret, hvortil jeg dog vil sige, at der er ingen Garanti for, at det faar Ende. Jeg kan derfor ikke ved første Behandling tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget fra vor Side. Det vil i meget høj Grad afhænge af, hvordan det kommer til at se ud ved den endelige Afstemning.

Hvis man anerkender, at der er Landbrugere, som trods alle Anstrengelser ikke har Mulighed for at klare deres Terminsydelser, hvis man har det Synspunkt, at disse Vanskeligheder skyldes en akut Situation, til Dels foraarsaget af den elendige Høst, vilde vi have meget mere Sympati for, om man i Stedet for at give midlertidig Lov simpelt hen sagde: Saadanne Folk, der uden egen Skyld kommer i Vanskeligheder, slipper for at betale en Termin, og saa maa Pengene til at klare Terminen for dem skaffes et andet Sted.

Det er ikke nogen reel Hjælp, disse